

Az ige ereje új életet és új éneket ad

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Jakab apostol levele első fejezetének a 16.-tól a 21. verseiben a következőképpen. „Ne tévelyegjetelek, szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása. Az ő akarata szült minket az igazság igéje által, hogy mintegy első zsengéje legyünk teremtményeinek. – Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát. Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket.” Urunk, mi annyira nem vesszük észre a te bőséges ajándékaidat a mi életünkben. Nyisd meg a mi lelkünket, hogy ott legyen gyors, és ott maradjon lassú, ahol Te akarod. Tölthessen el minket a jó úton járás öröme, és fakadhasson belőlünk új, nagy és erős hálaének mindezért. Ámen.

SZERETETT Testvéreim! Amikor Jakab apostol az igeszakaszunkban kétszer is így szólítja meg a gyülekezetét, akkor nem jópofizik, hogy kedves szavakkal készítse elő a későbbi fejmosást. A szeretett szó az eredeti görög szövegben az agapé. Jakab apostol Isten szeretetével szereti a gyülekezetét, azaz nem tudja nem szeretni. Mindenhogyan és minden határon túl szereti. Ujjongó és éneket éneklő érzés úgy állni itt a szószéken, hogy én is ilyen szeretetet érzek irántatok. Jakab is énekelni kezd: a „*minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá*” igeszakasz az eredeti görögben hexameterben van.

Mi volt az a legjobb adomány, amit Isten nekünk adott? Nem Berci, nem a jacuzzi a Bahamákon... **Jézus, a testet öltött ige minden ajándékok ajándéka.** Mert Jézusban minden benne van. A világosság Atyjától jött Jézus, aki így határozta meg saját magát: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12). És itt az élet nem a kisbetűs földi élet, hanem a nagybetűs Örök Élet. Amikor Jakab az ígét azzal folytatja, hogy Istenben nincs változás, akkor nemcsak azt a hihetetlen biztonságot fogalmazza meg, amellyel arra az Istenre támaszkodhatunk, aki ezt mondta magáról Malakiás prófétának: „Én, az Isten meg nem változom” (Mal 3,6). Jakab arról a biztonságról is beszél, amellyel az a Jézus szeret és támogat minket, aki a Zsidókhoz írt levél fogalmazása szerint: „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Kedves Testvéreim! **A mi biztonságunk, a minket minden határon túl elárasztó szeretet, a mi dalra fakasztó örömünk tegnap, ma és mindörökké ugyan-az.**

Mit ad nekünk Isten igéje, és a testet öltött ige, Jézus? Isten igéje – *ha értő füllel hallod, és nyitott szívvel fogadod be* – Jézus jelenléte (*akár itt, az istentiszteleten, akár az úrvacsorában, akár életed bármely pillanatában*) élet-változást ad neked, új személyiséget teremt benned. Itt szólal meg Berci: „*Azt akarod mondani Péter, hogy a keresztények agyamosottak lesznek? Igemosottak és Jézusmosottak? Hát... Köszönöm szépen, én ebből nem kérek. Jól érzem magam úgy, ahogyan vagyok.*” Örülök annak Berci, hogy jól érzed magad úgy, ahogyan vagy. Hadd kérdezzek meg: Biztos vagy ebben? Hiszen ezzel egy börtönbe zárod magadat. A mai éned börtönébe. Soha nem lehetsz több, soha nem lehetsz nagyobb, soha nem lehetsz boldogabb. Aztán jön a halál, és felzabálnak a kukacok. Börtönből szemétbe... Megéri?

Lehet ez az élet más is. Lehet ez az élet ennél sokkal több. Lehet ez az élet: Jézus.

Megtörténhet az, amit Péter apostol mond, hogy olyanok lesztek, „mint akik nem romlandó, hanem romol-ha-tat-lan magból születettek újja, Isten élő és maradandó igéje által” (1Pt 1,23). Ti lesztek azok, „akik követik a Bárányt, ahova csak megy, akik áron vétettek meg az emberek közül, Istennek, a Báránynak szánt zsengeként” (Jel 14,4). A Bárány: Jézus. Az ár, amit fizetett értünk: a kereszthalála volt. A zsenge: az örök élet jele ezen a földön. Kedves Testvérem: ha befogadod a szívedbe Isten igéjét, akkor lehetsz te is az örök élet jele ezen a földön. És akkor együtt mondhatod Ézsaiás prófétával az oltár előtt felolvasott ige sorait: „erőm és énekem az Úr, megszabadított engem. Örvendezve fogok vizet merni a szabadulás forrásából” (Ézs 12,2-3). A szabadulás forrásának a vize a Bárány trónjából ered, és az örök élet vize (Jel 22,1). És felcsendül az ajkadon a bevezető zsolttár: Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodálatosan cselekedett!

Itt szólal meg Lackfi János:

Nem azt mondja, énekeljete az Úrnak vén éneket, mert én vagyok az Unalom Istene, és átható semmilyenem betölti az egész földkerekséget, és azt szeretném, ha csodásan hömpölygő, unott arcú hívek zengnének nekem példásan régi dalokat.

Hanem azt mondja, zengjete az Úrnak új éneket, *(olyant, amelyet Kata játszik nekünk ma – ezt nem Lackfi János mondta, ezt én mondtam)* ahogyan a fákon minden áldott évben teljesen friss, új, harsányzöld levelek fakadnak, egészen hasonlóak az előző ezer évben kibomlott friss, új, harsányzöld levelekhez, mégsem ugyanazok.

Bizony mondom nektek, ha nem imádkoztok úgy, mint a zöld levelek, ha nem táncoltok, tapsoltok úgy, mint a friss zöld levelek, akkor nem mentek be a mennyek országába.

Hoppá... **Hogyan tudunk úgy táncolni és tapsolni, mint a friss zöld levelek?** Jakab megadja rá a választ, rögtön a mai igeszakaszunk után: „**Legyetek az igének cselekvői, és ne csupán hallgatói**” (Jak 1,22). *(Aki a folytatásra is kíváncsi, az jöjjön el a jövő vasárnap, akkor erről a folytatásról lesz szó.)* **Hogyan tudjuk cselekedni az igét?** Jakab három tanácsot ad: 1.) legyünk gyorsak a hallásra; 2.) késedelmesek a szólásra és haragra; 3.) vessünk el magunktól minden tisztátalanságot és gonoszságot. Epiktétosz, az I. és a II. század határán élő sztoikus bölcs mondta, hogy minden ember két fület kapott, de csak egy nyelvet. Míg a füleink szabadon hallanak mindent, amit lehet, a nyelvünk – alapesetben – a szánkba van bezárva. Ez nem véletlen... Ahogyan a Példabeszédek könyve megfogalmazza: „A sok beszédnél elkerülhetetlen a tévedés, de az eszes ember vigyáz a beszédre” (Péld 10,19). Tudom Berci, mint akarsz mondani: „*A keresztények tehát fogják be a szájukat? Legyenek aszottak, mint a tavalyi szilva?*” Emlékezhetek Szókratész három kérdésére. „Biztos vagy benne, hogy igaz, amit mondani akarsz? Biztos vagy benne, hogy jóról szól az, amit mondani akarsz? Biztos vagy benne, hogy hasznos az az én számomra, amit mondani akarsz?” Tuti, hogy megkérdezzük ezeket magunktól mindig, mielőtt kinyitjuk a szánkat?

A Példabeszédek és a Prédikátor Könyve a türelemre is tanít minket: „Többet ér a türelmes ember a hősnél, és az indulatán uralkodó annál, aki várost hódít” (Péld 16,32). „Ne bosszankodj föl lelkedben hirtelen, mert a bosszankodás az ostobák szívében tanyázik” (Préd 7,9). **A megfontolt beszédet és a türelmet még csak-csak gyakorolni lehet. De mi legyen a harmadik kéréssel, minden tisztátalanság és gonoszság elvetésével? Hát ez szép óhaj, de a valóságban lehetetlen...** Igenám, de Jakab apostol nem fejezi itt be! Az igéjének a záró és a legfontosabb része még hátra van: „Szelíden fogadjátok be a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani a lelketeket” (Jak 1,21b). Csak a belénk oltott ige, csak a bennünk élő Jézus tud minket folyamatosan megtisztítani a tisztátalanságtól és gonoszságtól. De ő aztán biztosan és teljesen! E felől semmi kétségünk ne legyen. Mert Isten igéje (*ami Jézus maga*), ahogyan Ézsaiás prófétától tudjuk: nem tér vissza Istenhez üresen, hanem véghezviszi azt, amit Isten akar, és eléri a célját, amiért Isten küldte (Ézs 55,11). Jézus véghezvitte a Mennyei Atya akaratát, meghalt értünk a kereszten, és ezzel legyőzte a bűnt a világon – és bennünk is. Jézus megtisztít bennünket, kivesz belőlünk minden tisztátalanságot és gonoszságot, és megfékezi még a nyelvünket és a haragunkat is.

Mi marad más hátra, semmint hogy felkiáltsunk a kezdő zsoltár soraival: „Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodálatosan cselekedett! Az Úr megmutatta válságát (*a kereszthalált szenvedő Jézust*), a népek között feltárta igazságát (*igéjében és Jézusban*). Megemlékezett kegyelméről és hűségéről, látták a föld határai mind a mi Istenünk üdvösségét. Halleluja! Ámen.